cōdignā pēnitentiā egit. Miles ille
dñs suus volebat dextrariū emere ad
ꝯgregandū maiores diuitias in detri
mentū aīe suē: ideo iusto iudicio dei
perdidit pecuniam. Quidam pauper
fidelis cū uxore a puuulis suis cotidie
dño supplicabat vt dignaret sibi in
necessariis puidere. q̄ pecuniā inuenit
a ꝯfessori suo obtulit dispendendā. Qt
circū quaq; scissitādo veraciter illū in
uenire nō potuit cui erat. Ergo eidē
pauperi partē eiusdē pecunie tribuit
ꝓpt deū. residuā aliis pauperib; eroga
uit. Pone g̃ custodiā ori tuo. ne dño
aliquatenꝰ imprōperes vt fecisti. cū
ipse sit iudex verus fortis et patiens.
Rmiziste miles ꝑt dicta q̄libz tonꝰ
plat9 q̄ debet indui armatura dei
vt possit stare firmit 3 insidias dya
boli. Famulus fidel. est sbditꝰ in oīb;
plato suo obediēs. Prelatꝰ ille habz
thesaurū sc; aīas ad custodiendū q̄s
sepe ex negligētia sua pdidt. Quid g̃
est faciendū? Certe dēt diligēt q̄ diu
est in vita inq̄rere salutē aīe. Et si in
uenire nō poterit: āputet pedē dextr;
sbditi. Hoc ē talē rebellē castigare a cū
ab ecclia āputare. donec ꝯnoscat se de
liq̄sse. Sed dic m̄ quō? Ecce famulus
postq̄ amisit pedē incepit clamare. Sic
peccator p cōfessionē clamat vt dicit
ꝓpheta. Clama ne cesses q̄si tuba ex
alta voce tua. etc. Ad cui clamorē he
remita. discretus confessor habz eū
portare in humeri suis ꝗ est cū infor
mādo ꝑdicādo pnā; dando a in domū
ecclie introducendo p opera misericor
die a habz pro eo intercedere dominū
nō ei imprōperādo ꝗ deū intime depre
cādo ut talem ꝯuersū ꝯseruet a custo
diat. Qui aliq̄n cū pdeo. affectione
perūsa matrē suā. ecclesiā precipita
uit quantū in eo fuit q̄n dīma p̄cepta
nō custodiuit. Angelus q̄ hēmitā in
formauit est cōsciencia pura nō ficta
cuiuslibet prelati a confessoris q̄ eos
ligat a ducit ut ad clamorem pecca
toris cito ei occurrant a in domum dei
cito introducant. Pauper qui pecu
niā; inuenit est xp̄s qui animā sepe
custodit ne labatur in infernū donec
peccator per pnā; resurgat a sic aīa;
mundā xp̄o recipiat q̄ sine eo nullu;
bonū opus possimꝰ facere. Pone g̃ tu
peccator custodia; ori tuo ne aliq̄d 3
deū dicē p̄sumas. Deus enī est iustus
iudex a fortis a patiens ideo nō dicas
q̄re fecit me a post hoc dimisit me ca
dere. Vel alio modo potest reduci. Iste
miles potest dici pmus parens ada;
cui deus dedit infinita bona q̄ cū con
stituit dñm oīm creaturarū. ps. Oia
subiecisti sb pedib; eius etc. Famulꝰ
fidelis est ratio que in eo dñat q̄ diu
in puritate vite remāsit. thesaurum
paradisi quē deus ei cōmisit pro se et
heredib; habz. Sed adā volens plura
acq̄rere quādo appetebat vt alter deꝰ
nō esset statim thesaur paradisi per
didit a tūc pedē dextrū famuli āputa
uit. q̄ seductus per euā sc; p sensua
litatē nō p rationē preceptū diuinu;
vilipēdt ꝗ oleū misericordie damādo
petijt in valle huiꝰ mūdi q̄n in sudo
suo panē acq̄siuit. Cuiꝰ miseriā videns
dei filius de celo descendit a cū p pro
priū sanguinē redemit et in domū dei
duxit q̄n infernū spoliauit. ipe pcta
nrā in corpore suo portauit q̄n p nob
miseris mortuus est. paup qui inue
nit thesaur est xp̄s q̄ paradisū obti
nuit nō pro se ꝗ p oīb; q̄ cū diligunt
heremita deū p̄catus ē. sic xp̄s ī passi
one p carnē incepit timere q̄n dixit si
possibile est trāseat a me calix iste et
rogat p gne hūano. Studeaꝰ igit etc.

De iniuste aliena bona occupanti
bus: g̃uis eit in extremis disceptacio
Capitulū. cētesimū uicesimū octauū.

Maxianꝰ regnuit ī cuiꝰ ipio erāt
duo milites q̄r vnꝰ erāt iustꝰ
a timens deū: alter ꝯo cupidꝰ
a diues qui magis studuit mūdo pla
cere q̄ deo. Miles iustus quādā terrā
arenā terre cupidi hēbat quā cupi
dus toto conamine desiderabat hēre.
sepiꝰ ad militē iustū prexit a ei aurū
a argentū obtulit quantū volebat: si

terrā illam ei venderet. Ille vero sp̄ rē
nuit sic q̄ tristis recessit s̄ cogitabat
quō eū deciperet. Accidit q̄ iust⁹ moē
retur: qd audiēs cupid⁹ cartā nomīe
defūcti scribi fecerat quō defūct⁹ in vi
ta sua p̄ quādā sūmā pecuīe ei t̄ram
quā desiderabat vēdidit. q̄ facto tres
hoīes p̄cio ꝯduxit vt ei p̄hiberēt testi
moniū. Cū quib⁹ ad defūctū accessit
a sigillū ei⁹ inuenit ī camera vbi defū
ctus iacuit oēs expulit exceptis suis
testibz. Deinde corā testib⁹ sigillū in
manu defūcti posuit a pollicem sup̄ si
gillū ita q̄ cū pollice mortui cartā su
am sig̃uit dicēs. Ecce est testes h⁹ rei
Qui dixerūt. Sum⁹. Et sic ille miles
terrā illā ut suā occupauit. Cui fili⁹
defūcti dixit. Quaē t̄rā meā occupas
Qui rn̄dit. Pr̄ tu⁹ michi eā vendidt
Cui ille. Pluries ad patrē meū veisti
a pecuniā obtulisti p̄ t̄ra s̄ pr̄ meus
nūq̄ voluit eā vendere. Venerūt pai
ter adinuicē. miles cupid⁹ de emtiōe
cartā sigillatā sigillo defuncti oñdit a
testes adduxit qui huic testiomiū p̄
hibuerūt Cui filius defūcti dixit Scio
q̄ hoc ē sigillū pat̄s mei s̄ scio q̄ nū
q̄ tibi vēdidit quō sigillū huīt igno
ro q̄re ibi testimoniū de h̄ perhibeat
Iudex v̄o istos tres abinuicē separi
fecit a militē similiter a seniorē fecit
adduci querēs ab eo si oratiōz dm̄cā
sciret a fecit eū corā eo a prīcipio vsqz
ad finē dicē. Qui eā bn̄ sciuit Et illū
fecit poni in locū seorsū. Deinde iussit
secūdū adduci a ait ei karissime añ te
soci⁹ tuus eāt h̄ qui m̄ dixit ita verꝝ sic
pr̄ noster. Ideo n̄ tu dicas michi vei
tatē quā a te q̄siero in patibulo te su
spendi faciā Ille cogitauit. soci⁹ me⁹
totū narrauit quō miles pollicē defū
cti accepit a ei⁹ sigillū a cartā suā si
gillauit nisi veitatē dixero fili⁹ mortl
ero Qui ōnia p̄ ordinē narrauit. Cū
hoc audiss̄ iudex: fecit eū seorsū poni a
terciū adduci. Cui ait. Karissime: so
cius vr̄ p̄mus dixit michi ita verꝝ sic
pater nr̄ a secūd⁹ etiā: ideo nisi tu mi
chi veritatē dixeris morte turpissiā
morieris Ille cogitauit. socij mei oīa
secreta milit̄ narrauerūt ideo bonū ē
vt veitatē dicā. Qui de v̄bo ad verbū
iudici narrauit quō hoc factum fuit.
Quē iudex seorsū poni fecit. Et voca
uit militē quē toruo vultu r̄spexit di
cens. O maledicte: cupiditas tua ex
cecauit te. Dic michi quō miles defū
ctus terrā quā occupas t̄ vendidit.
Ille v̄o ignorās de cōfessiōe testiū al
legauit q̄ iuste occupaēt. Cui r̄x. ma
ledicte testes p̄hibēt testimoniū cō
tra te quō p⁹ mortē pollicē eius acce
pisti a sigillū eius a cartā tuā sigilla
sti. Qd audiēs miles ad terrā cecidt
a misericordiā petiuit. Ait ei rex. Mi
sericordiam quā meruisti obtinebis
a fecit tres testes t̄rhi p̄ caudas eq̄rꝝ
vsqz ad patibulum a ibi suspendi si
militer a militē Satrape r̄gni iudici
um a sapiētiam regl laudabant: q̄ tā
sapiēter veritatē inuestigass̄ a oīa q̄
ille miles h̄ebat dedt filio defūcti mi
litis. Qui gratias regi egit a heredi
tatē sibi restituit. ¶ Moralizacō.

Carissimi. p̄ istos duos milites ī
telligūtur dyabol⁹ a p̄m⁹ parēs
filius eius eāt totū gen⁹ hūanum ab
eo ꝓpagatū. hereditas est paradisus
quē deus sibi dedit Hoc vidēs miles
cupidus .s. dyabol⁹ accessit ad eum
suggerendo a tēptādo vt paradisū p̄
pc̄m amittēt. Ille v̄o q̄ diu r̄mansit
in vita .s. in puitate vite hereditatē .s.
paradisum occupauit. Sz eo mortuo
per peccatum quod commisit contra
diuinum preceptum: perdidit a totū
genus humanum post eum. Sed pri
mo est querendum quomodo perdidt
Dico Carta erat scripta: quando eua
cōsensū p̄buit vt de ligno vite ꝯ diui
nū p̄ceptū ꝯmedēt. Eāt sigillata: qñ
adā q̄ erat caput rōnis et cui dabat
specialit̄ p̄ceptū: ꝯmedit a vxori ma
gis adhesit q̄ deo. Sigillum ut scitis
imprimit suam impressionem in cēa
Sic deus impressit suam ymaginem
in adam a eum dn̄m mundi cōstituit
ps̄. Omnia sb̄iecisti sub pedibz ei⁹ rc̄

Illā ipressionē .i. ymaginē dedit dyabolo: quādo ei obediuit a h̄ cū pollice postq̄ defunctus erat Pollex claudit totā manū. pollice amisso: man9 vires amittit. Per pollicē debem9 intellige rationē quā de9 homini dedit vt bonū eligat a malū t̄spuat. vñ q̄diu homo ratione regit a ratio in eo dñaꝫ tādiu poterit bene seipsū a alios regē sed qui caret ratione: caret virtude a fortitudine spirituali Adā vo p̄mus parēs habebat sciētiā a deo infusā vltra oēs creaturas: ita q̄ oēs creature ante peccatū ei obediebāt Hoc nō obstante sciēter cū pollice rationis adhesit dyabolo cū dyabolus ei dixerat Nō moriemini s̄ si cōmederitis: eritis sicut dij sciētes bo^m a malū Dyabol9 cū vidisset eū sic seductū a hereditate celesti p̄uatū volebat filiū .s. totū genus hūanū excludere S; hō si cautus fuerit debet ad regē celestem accedere vt patriarche a ꝓphete fecerūt. q̄ clamauerūt ad deū ꝓ remedio O dñe de9 emanuel rex a legifer noster. expectacio gētiū et saluator earꝫ veni ad saluandū nos dñe de9 nr̄. S; dyabolus ꝓducit secū tres testes .s. supbiā vite concupiscētiā carnis a cōcupiscentiā oculoꝝ Contra quos oportet ꝓcedere prudēter. Primū testē debem9 examinare. si sciat p̄ nr̄ siue oracōnē dominicā. Hoc ē si aliq̄d fecerat ꝓpter q̄d pcc̄; supbie ꝯ eū testimoniū ꝓhibeat hūiliet se in oībꝫ v̄bo a ope ita vere sicut est oracō dñica a regē celestē placabt exēplo xp̄i q̄ eāt p̄ri obediēs vsq̄ ad mortē Si vo hō timeat scd̄m testē scꝫ cōcupiscentiā oculoꝝ .s. mundū in quo tm̄ delectat pure ꝯfiteat vt fecit scd̄s testis a periculū poterit euadere Si vo hō timeat terciū testē .s. ꝯcupiaꝫ carnis deo satisfaciat ꝑ carnis maceracionē .i. ꝑ verā satisfactionē vt fecit tercius testis qui oīa recognouit Vñ ip̄e cū duob9 socijs suis in patibulo suspēdit De q̄ loq̄t apl̄s Suspēdiū elegit aīa mea .i. suspēdiū pm̄e. Et si sic feceim9 vitā et̄nā obtiebm9 Ad tc̄.

De amicicie vere probatione Capit. cētesimū vicesimū nonū

Quidā rex habuit tm̄ vnicū filiū quē multū dilexit Qz filius a p̄re licētiā accepit vt mūdū visitaret a amicos sibi acq̄reret q̄ per septē annos vagabat in mūdo a p9 hec ad patrē redijt Pater gaudenter eū recept a ab eo q̄siuit q̄t amicos acquisiuisset Ayt filius Tres. p̄mū amicū plusq̄ meipsuꝫ diligo. scd̄m tm̄ sicut meipsū. et terciū parū aut nihil. Cui p̄. Bonū est eos ꝓbaē a tēptaē añq̄ indigeas de eis Porcū occide a ī sacco pone a in domū amici quē plus diligis q̄ te perge de nocte et ei dic q̄ a casu hoīeꝫ occidisti a si inuētū fuerit corp9 ego morte turpissima ero cōdēnatus Rogo mō te sicut te sp̄ pl9 q̄ meipsū dilexi succurre m̄ in hac maxīa nc̄citate Qd factū est At ille rn̄dit Sicut eū occidisti iustū est vt pm̄e subiaceas. Si corpus meū esset inuentū forte in patibulo ero suspensus Verūtamen q̄ amicus meus fuisti: ideo tecū ꝑgā ad patibulū a postq̄ mortuus fuerit tres vel q̄tuor vlnas tibi dabo ad corpus tuū inuoluendū Ille h̄ audiens ad scd̄m amicū accessit a illū vt p̄mū ꝓbauit Ille sicut p̄mus renuit dicēs Credis me fatuūq̄ in tali ꝑiculo me ponere vellēs. Verūtn̄ q̄ amicus me9 fuisti: ideo ad patibulū tecū pergā et in via te cōsolabor q̄ntū potero. Ille ad terciū amicū accessit a eū ꝓbauit dicēs. Verecūdor tibi loqui q̄ nunq̄ pro te aliq̄d feci a a casu hominē int̄ feci tc̄. At ille Libēter h̄ faciā a culpā m̄ iponā a patibulū si nc̄ce fuerit ꝓ te ascēdā Hūc exptū est meliorē amicū suū fuisse.

Moralizatio.

Rm̄i rex ille ē de9 oīpotēs filius vnicus ē q̄libꝫ bon9 xp̄ian9 q̄ ꝑ. xij. annos .i. toto tp̄e vite sue hꝫ in mūdo ꝯuersaia tres amicos q̄rē p̄m9 ē mūd9 quē pl9 diligit q̄ seipsū. ꝓbat h̄. ꝓpt mūdū hō ponit se in periculo mortis mō ī mai mō ī t̄ra vitā sepe amittēdo